

III

Bænkebidere har ingen lydproducerende organer eller kropsdele. De er helt tavse, ud over lyden af deres bevægelse hen over blade eller andet materiale. De har ikke ører og kan ikke høre luftbårne lyde, men de har sensoriske hår på kroppen og antennerne, der opfanger vibrationer gennem underlaget. De lever i en verden af berøring, kemiske signaler og rystelser. Betydning som intensitet frem for tegn.

Bænkebideren har ingen repræsentationelle mellemlid. Der er ingen oversættelse, ingen billeddannelse, intet indre lærred. Variationer i fugtighed og bevægelsen hen mod den er ét. Sansning og respons falder sammen. En plante vokser mod lys, en amøbe bevæger sig langs et kemisk spor. Verdens kvaliteter former adfærd uden intention eller billede.

Jeg kan ikke vide, hvordan det er at være bænkebidere. Mine forsøg på at forestille mig det er allerede fanget i min egen sansende arkitektur. Hvis jeg siger, "forestil dig at mærke fugtighed som et intenst behag", har jeg allerede fremmanet en der oplever, en distance til oplevelsen, som måske ikke findes for bænkebideren.

Det tætteste du kommer er, når du trækker hånden væk fra noget varmt, før du ved, det er varmt. Uden bevidsthedens forsinkelse. Men der er stadig en bevidsthed, der bagefter kan sige, "jeg trak hånden væk". Der er muligvis ikke noget "at være" for bænkebideren. Den er måske ren proces uden tilskuere. Ikke mørke, for mørke er fraværet af lys for en, der kunne se. Bare et svar, uden at der er nogen, der der svarer.

Denne publikation er udgivet i forbindelse med udstillingsprojektet Frihed, Lighed og Sundhed, skabt af Kristoffer Ørum. Projektet vises på Ringsted Galleriet og Ringsted Sygehus i foråret 2026 som en del af udstillingsprogrammet SYMPTOM.

Projektet forestiller sig et dansk sundhedsvæsen, hvor gigantiske blå bænkebidere og andre leddyr har erstattet AI og automatisering. Alle elementer, der afbilder noget, som aldrig har eksisteret - video, relieffer, lyd - er AI-genereret med den kinesiske model WAN 2.2. Bænkebideren (*Oniscus asellus*) er ikke et insekt, men et landlevende krebsdyr, tættere beslægtet med hummere end med stuefluer.

Udstillingen omfatter videoinstallationen Leddyrsomsorg, 3D-printede bænkebidere og håndskårne skilte. Teksterne i tofoldere er forfattet af henholdsvis Kristoffer Ørum og Medicinhistoriker Adam Bencard.

www.oerum.org
www.ringstedgalleriet.dk

Udstillingen er støttet af: Statens Kunstfond
Augustinus Fonden Louis-Hansens Fonden Det Obelske Familiefond Ny Carlsbergfondet Ernst B. Sund Fonden Billedkunstrådet i Ringsted Kommune Øernes Kunstfond Kulturregion Midt- og Vestsjælland

Frihed, Lighed og Sundhed

REGION SJÆLLAND
RINGSTED GALLERIET

I

Vi bygger mure og tager sko på.
Vi holder verden på afstand.
Laver overflader, der er lette at rengøre.
Vi vender os væk.

Bænkebideren vender sig mod verden.
Mangler den kobber til sit blå blod,
spiser den sin egen afføring
og omsætter affald til næring.

Bænkebideren er et kredsløb.
Lidt bly, en rest cadmium,
vi bliver syge af det, vi selv har skabt.
Bænkebideren bevæger sig videre.
Den isolerer tungmetallerne i kroppen.
Bærer det, vi ikke kan tåle.

Vi løfter glasset for at drikke,
adskilt fra vandet af materiale og hygiejne.
Bænkebideren er gennemtrængelig.
Gennem rørformede ben på bagkroppen
suger den fugt fra
det våde og det mørke rod, vi forsøger at
holde ude.

Vi reparerer, får briller og skifter tøj.
Bænkebideren fornyer sig indefra.
Først bagenden, så forenden.
To aldre i en krop.

Vi bærer vores børn indeni.
Og senere i vugger, barnevogne eller på
armen.
Bænkebideren bærer sine æg i en våd
pung.
Hverken fødte eller ufødte.
De er allerede sig selv, bare mindre.

Dette handler om bænkebideren.
Men bænkebideren handler ikke om
denne tekst.
Bænkebideren har ikke læst denne tekst.
Den kravler videre ind under stenen,
ligeglad med mine overvejelser

II

Som en bænkebidder
Den blanke lænke på lægens armbåndsur.
Mikrochippens små sølvstifter.
Aluminiumskøleribberne i computeren.
Den rillede støvsugerslange på
hospitalsgangen.
Telefonens linser på bagsiden.
Kabelbakken under skrivebordet.
Computermusen i terapeutens hånd.
Persiennernes vandrette lameller i
venteværelset.
Tastaturets rækker af taster.
Rulletrappens trin på vej op.
Lynlåsens tænder.
Hæftemaskinens buede ryg.
Cykelkædens gentagne led.
Tørretumblerens ventilationslange i
kælderen.
Server-rackens stablede enheder.
De flettede USB-ledninger i receptionen.
Flexledningen ved hospitalssengen.

